

„Ímé, mi most szolgálak vagyunk azon a földön, amelyet a mi atyáinknak adál.”

**Neh
9,36/a**

(’56-ról 60 év után)

Lectio: Neh 9,1-16

Textus: Neh 9,32-37

Kedves Testvéreim! Istentiszteletünk elején azt olvastuk Nehemiás próféta 9. részének elején, hogy a nép böjtöl és bűnbánatot tart. Vajon miért? Azért, mert amikor olvasták a Törvényt, megtapasztalták, hogy Isten hűséges volt és kegyelmes hozzájuk, ők pedig hűtlenek voltak Isten iránt. A nép hűtlen és bűnös lett. Elfordult Istentől. Megkeményítették a szívüket. Azt mondja Nehemiás próféta, hogy pártot ütöttek Isten ellen, sőt hátat fordítottak Neki. Padig Isten kegyelmes volt hozzájuk. Fel is sorolja a próféta azokat a cselekedeteket, amelyeket Isten éppen a nép érdekében vitt végbe.

- A Hatalmas Isten, aki világot teremtett, kihívta Ábrámot Úr városából, a bálványimádók közül.
- Egyiptomból kihozta őket:
 - A tengert kettéválasztotta
 - Felhő és tűzoszlopban vezette őket
 - A Sinai hegyen Törvényt adott a népnek
 - Kenyeret adott az égből és vizet a kősziklából

Aztán birtokba vették a megígért földet, az országot. De a Bírak könyvéből tudjuk, hogy a nép engedetlen lett. Pártot ütöttek, a törvényt a hátuk mögé vetettek. Ezért Isten megengedte, hogy idegen népek nyomorgassák őket.

A nyomorúságukban kiáltottak Istenhez és Isten meghallgatta őket nagy irgalmából.

Aztán amikor nyugalomuk lett, ismét gonoszul éltek s Isten újra az ellenség kezébe adta őket. Hiszen a nép:

- Hátat fordított Istennek
- Nyakukat megkeményítették
- Nem engedelmeskedtek Istennek.

Ezért más országok kezébe adta őket az Isten és más népek uralkodtak rajtuk. És a nép elkezd méltatlankodni.

A mi életünk is hasonlít a választott nép életéhez. Bennünket is csodákon át vezetett az Úr a Kárpát-medencébe. Nekünk adta ezt a földet. Addig, amíg a mi királyaink Isten törvénye szerint kormányoztak, Isten áldása velünk volt. Aztán jött a mohácsi vész, mert az ország nemesei nem az országgal törődtek. Majd a reformáció idején komolyan vették az Isten Törvényét, Igéjét.

Aztán jött 1848-1849, jöttek a világháborúk, jött Trianon és ma '56-ra emlékezünk. Az öröm helyett azonban Isten Igéje elgondolkoztat bennünket. Mi más országok kezébe adattunk, más népek uralkodnak rajtunk. Miért? – kérdezik sokan. Milyen Isten az, aki ezt megengedi? Milyen Isten az, aki nem törődik velünk?

A Ruhr vidékén, Németországban egyszer a bányászok sztrájkolni kezdtek. A sztrájkolók hangadója arról beszélt, hogy a gyermekek éheznek, sok a munkanélküli és sok ember nyomorog. A sztrájkolók között ott volt egy lelkipásztor is. *„Ni, hiszen itt van a pap! Gyere csak ide! (...) Halld csak, te pap! Ha van Isten – amit nem tudok, de hiszen lehet, hogy van -, akkor majd a halálom után eléje fogok lépni és ezt mondom neki: Miért engedted meg, hogy embereket a csatamezőkön szétmarcangoljanak?! Miért engedted meg, hogy a gyermekek éhen haljanak, míg mások kiöntötték az ételt, mert már nem kellett nekik?! Miért engedted meg, hogy emberek nyomorultul elpusztuljanak rákban?! Miért?! Miért?! – Aztán azt mondom majd neki: Te, Isten, lépj le! El veled! Tűnj el! – 1gy*

kiabált a férfi. Erre a lelkész is elkezdett kiabálni: Igaza van! El vele! Ki vele! Egyszerre csönd lesz. A szónok csodálkozva néz a lekipásztorra, és azt mondja: Pillanat, hiszen maga lelkész! Maga nem mondhatja: El ezzel az Istennel! A lelkész így válaszolt: Figyelj csak ide! Az az Isten, aki elé így lépsz, aki előtt így kinyithatod a szádat, akit így kérdőre vonhatsz, hogy mint bíró állhatsz előtte és ő a te vádlottad – ez az Isten a te képzeletedben él. Ehhez én is csak azt mondhatom: El ezzel az Istennel! Akit vádolunk, félretolunk vagy visszahozunk, mikor hogyan van rá szükségünk. Ez az Isten nem létezik! De akarok valamit mondani neked! Létezik egy másik, valódi Isten! Ő elé úgy lépsz majd egyszer, mint vádlott. Akkor nem is nyithatod ki a szádat, mert Ő fog téged kérdezni: Miért nem tiszteltél engem? Miért nem kiáltottál hozzám? Miért éltél tisztátalanságban? Miért gyűlöltél? Miért? (Wilhelm Busch: Jézus a mi sorsunk).

Íme, Testvéreim, ez a történet rávilágít a mi sorsunkra, életünkre is. Kimondva vagy kimondatlanul ezen a mai napon előjönnek a „miért” kérdések.

- Miért van ez a nyomorúság, amiben vagyunk?

És mi is rá kell, hogy ébredjünk az igazságra: **a mi Istenünk nagy, erős és rettenetes Isten (...)** Te igazságot műveltél, mi pedig hamisságot cselekvünk.

Mit mond az Ige? **Most azért...** Volt, ami volt... De most..., most mi van?

A próféta azt mondja: **Most azért te igazságot műveltél...** Isten mindig helyesen cselekszik. No, de akkor, miért van ez a nyomorúság? – kérdezzük. Azért, mert mi **hamisak** voltunk – mondja a próféta.

És ez nem vonatkozik reánk? Kik ezek a „mi”?

A próféta megmondja:

- Királyaink.
- Fejedelmeink.
- Papjaink.
- Atyáink.

Ma is így van.

- Mit tesznek a királyok és fejedelmek? A vezetők? Államelnökök és miniszterek?

- A papjaink.
- A mi atyáink.

Komolyan vesszük-e mi Isten Igéjét? Lehet ünnepelni október 23-án. Ám, ha Isten Igéje nincs a szívünkben, he nem Isten Igéje szerint kormányoznak:

- Az államelnökök és miniszterek,
- A papjaink komolyan veszik a szolgálatukat?,
- Az ősök élete nem Isten szerinti,

Akkor mindhiába koszorúzunk és ünnepeljük magunkat.! Így megraboljuk Isten dicsőségét, melyet Ő nem enged és ezért van rajtunk e nagy nyomorúság. Bűneink miatt vagyunk nagy nyomorúságban.

• Bűneink miatt **vagyunk szolgák azon a földön, melyet a mi atyáinknak adott az Isten.**

- Bűneink miatt **vagyunk szolgák.**
- Bűneink miatt **hossa a föld a termését idegen királyoknak és uralkodnak rajtunk.**

Istennek igaza van. Nem vonhatjuk Őt kérdőre. Mi nem az Ő útján járunk.

Fontos-e nekünk Isten Igéje? Vágysz-e arra, hogy naponta tanulmányozd? Kéred-e Istent, hogy adjon áldott jövődőt?

Testvéreim,

- ameddig üresek a templomok,
- ameddig a családokban békétlenség, vitatkozás és veszekedés van, ameddig fiataljaink csak úgy összeállnak egymással és Isten áldása nélkül „próbaházasságban” élnek együtt,
- ameddig nem törődünk a szegényekkel és bajba jutottakkal és csak önző módon járjuk az útjainkat, - ne várjuk a boldog jövődőt.

Hiába koszorúzunk és dicsőítjük magunkat! Nem vesszük észre, hogy elveszük a dicsőséget Istentől?!

Most azért – mondom én is a prófétával, vegyük már komolyan Isten Igéjét és éljünk parancsolatai, rendelkezései és végzései szerint! Ekkor ugyanis reménykedhetünk a boldog és áldott jövőben. Ugyanis Isten a jogosság Istene és mindenkinek megfizet, de megáldja azokat és visszahelyezi jogaikba, akik Őt imádják és akik parancsolatai szerint élnek.

A próféta is reménykedik és azt mondja, hogy az Úr hűséges. A próféta reménykedik, hogy az Úr visszaadja az Ígélet Földjét, hogy ne legyenek többé idegenek szolgái.

Reménykedj te is velem együtt, hogy Isten megáld bennünket is, ha Igéje szerint élünk. Egyébként is, **akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.**

Jézust azért adta e bűnös világra, hogy kereszthalála által kiszabadítson bennünket a bűn és a gonosz hatalmak rabságából, szolgaságából. Jézus kiszabadít az idegen uralom, a Sátán rabságából és nekünk ajándékozza a menny országát. Kövessük hát Jézusunkat a nyomorúságokon át a menny felé!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.10.23.

Csomay Árpád.